

B kot velikega ljudo- in domoljuba povišuje, potem advokat B hvali advokata A, konečno pride še advokat C, kateri pohvali oba. Nekoliko advokatskih piscev zavpije: prav dobro — vrlo! in kmetje se spogledajo s kislimi obrazi. Potem stavi se resolucija, v katerej se vse mogoče zahteva, le za kmeta nič in — kmetje, zdaj greste žiher domov, ali pa še boljše: pojdite v krčmo in svojo jezo zapijte.

Tako pride, da v avstrijskem državnem zboru, ki šteje blizu 400 poslancev, sedi 120 advokatov in le 20 kmetov, če tudi je v Avstriji samo 6000 advokatov, kmetov pa 15 milijonov. In ljubi moj kmet, veš ti za vzrok tvojega splošnega siromaštva in bede? Ko bi le 100 kmečkih poslancev bilo, ne bilo bi obstrukcij in enakih otročarij v parlamentu. Kmetje bi znali take razgrajče že ven napoditi; in ako bi le 100 kmečkih poslancev izvoljenih bilo, ne mogla bi se več kakor do sedaj iz kmeta koža dreti in remena ž nje delati. Zatorej kmetje! volite svojim poslancem le kmete, ker taki ljudje, ki le v bolečinah živijo, tudi vedo kje vas čevelj žuli.

Slabe sadne cene.

Kmeta je v resnici obžalovati. Vino, sadje, žito, vse to plačuje se le takrat dobro, kadar je letina slaba. Ako pa je po več letih vendar enkrat dobra letina, je pa zopet križ, ker kmetovalec svojih pridelkov po pošteni ceni ne more prodati.

Posredovalnica za vnovčevanje sadja (Obstwertungsstelle) v Gradci nam je naznanila, da se ji je ponudilo do 60 tisoč meterskih centov sadja za prešati, a vprašalo se je komaj za 20 tisoč. Neki časnik „svetovalec v sadjereji“ ki izhaja na Nemškem, piše, da je cena sadju za prešati na Bavarskem in Virtemberskem tako nizka, da se ga meterski cent

„Jaz prisežem!“

„Jaz posežem!“

„Tako gotovo, kakor mi Bog pomaga!“

„Gotovo mi Bog pomagaj!“

„Vse povedati kar vem!“

„Vse povedati kakor vem!“

„Nič zamolčati!“

„Nič zakričati!“

„Resnico in nič več, kakor resnico povedati!“

„Resnico in nič več resnico povedati!“

„Amen!“

„Aman!“

„No, kaj imate povedati?“

„Ja“, pravi Joško, „naš gospod Brenčur Vas pustijo lepo pozdravit, ponižno povabijo jutri opoldne na kosilo, in prosijo, da bi po tisti sod jabolčnika poslali blagovolili . . .“

„Ka — a — a — j!“ zareži se sodnik, „in vi niste prava priča?“

„Pa res — da nisem.“

In tako je sodnik vjel krivo pričo.

po 4 marke, to je 2 gl. lahko kupi. V tistih deželah, iz katerih so druga leta k nam po sadje hrali, stane meterski cent 2 gl.; ako bi se naše sadje pošiljalo, pri čemur se še voznja odbije, prišle bi meterski cent po takem komaj na 80 kr. do 100 kr.

Treba je tedaj kmetu previdnosti. Zgodno sa ker ono se le malo časa obderži, mora se prodati ali pa za mošt porabiti; tukaj se seveda ne da bog kaj narediti, drugače stoji pa stvar s poznim (zadnim) sadjem.

Stare skušnje nas učijo, da se cene v času se pridelki spravljajo na umeten način doli potiskajo, a kmalu potem zopet povišajo. Mi torej sadjereji nujno svetujemo **zimsko sadje ne v nič prodati**, ampak s prodajo kolikor mogoče dolgo počakati. V Nemščiji porabijo tovarne (fabrike) prav velike množine sadja, katere sušijo, pripravljajo kompote in delajo marmelade; bodimo torej prepričani, da jim bo po zimski blaga zmanjkalo. V mesecih november in december bode cena vedno višja, in tisti kmet, kateri je sadje dobro shraniti in ga ni preje prodal, tisti kmet naredil najboljše kupčijo.

Čisto drugače pa stoji še z namiznim sadjem. **Po izbranem namiznem sadju se poprašuje**, in kmet se na posredovalnico za vnovčevanje sadja v Gradci (Obstwertungsstelle in Graz, Heinrichstrasse) obkupi. Kmet bode vedno dosti naslovov od kupcev dobil. Sploh se tedaj prav dobro, ako se sadje odbere, in lepše in boljše vrste, kot namizno sadje proda.

Iz Velikovca na Koroškem.

Ne samo na Štajerskem, ampak tudi na Koroškem nahajajo se ljudje, katerih naloga je, kmalu z mestnimi trgovci in obrtniki v navskrižje spraviti in tako med mestjani in deželani neki jez vstvari, da si so prebivalci v vbogi gorati deželi jako eden drugega navezani.

Pismo ženitno.

Priredil „Štajerc“. (Ponatis prepovedan.)

Pismo ženitno, se bere očitno. Po nemško-slovensko, to pismo ženitvansko. Kakor storjeno, skupaj zloženo, med ženinom Lovretom in Marijo zaspano.

Noter je zapisano, kaj ima vsak blaga, kaj želi k hiši prinese, in kaj nevesta ženinu zapisati. Ona prinese svojo žlahtno doto, 3 šmarne krote, en pehar fižolovih luščin, eno prazno možnjo petico, en žabjega masla pet vedric. En zelen prstan zlat, en grbast vrat; strte grablje, debele žnablje; krmežljivi oči in še veliko takih reči.

On pa zapiše svoji nevesti, en travnik na celici, eno njivo pšenice na polj, ki bo zrela o svežem Nikol; en vrt za sekretom, ki ga je podedoval očetom; eno hišo na tri vogle, z mahom pokrita s tri pretrgana sita. En kolovrat brez kolesa, eno oboje brez očesa. Eno klaftro popra, eno rjuho, ki bo zmehkana mokra. En vatel peska in en fingert jesha. Brez eno mizo, ki jo je dobil za sestro Lizo. Dalje